

INSPIROMAT

Cílem inspiromatu je shromáždit a sepsat vše zajímavé, co se v našich oddílech pořádá a co by mohli použít i ostatní frekventanti ve svých oddílech. Nechceme však, abyste popisovali, jak vaše oddíly vypadají, nebo vytvořili soupis všeho, co se u vás dělá. Z činnosti vyberte několik (alespoň 3 – 4) zajímavých aktivit, programů, akcí, her, tradic, rituálů, obřadů nebo dalších jiných specialit, o kterých si myslíte, že je ostatní neznají a stojí za to je ostatním představit.

Tyto aktivity sepište a pošlete do 1. září 2009 mailem na adresu myval@corda.cz.

Dokument nijak neformátujte, písmo nechte nastavené na velikosti 12. Rozsah alespoň ¾ strany A4. Název dokumentu: „*inspiromat C09_Příjmení.doc*“.

Text je možné doplnit o další přílohy – obrázky, fotky, plánky, kresby apod. Pro hry použijte obdobnou kostru jako na fitku. V případě, že vás je na kurzu více z jednoho oddílu/ střediska, tak se předem domluvte, o čem bude každý psát, aby se text neopakoval.

V závěru kurzu každý z vás dostane jeden výtisk. Úspěšnost, zajímavost a hlavně přínos tak může ovlivnit každý z vás!

Ukázka:

CESTOVNÍ DENÍK

S oddílem navštívíme během roku na výpravách hodně zajímavých míst. Po těch letech si už jen matně vzpomínáme a vymýšlíme, kterou že jsme to volili trasu a v kterém roce jsme navštívili zámek Žleby a jestli s námi byl také náš bývalý vedoucí Smrček.

Proto jsme zavedli cestovní deníky. Jedná se o obyčejný sešit, na který jsme vyrobili společné a odolné desky, aby se nám deníky na výpravách neponičily. Ze zkušenosti také volíme nějaký tenčí školní sešit bez linek – je lehčí a dá se do něj i kreslit.

Deník bereme všude s sebou a zapisujeme do něj vše zajímavé z našich akcí: srazy, trasu, účast, zajímavosti z cesty, vtipné události, na hradech a výstavách si necháme dát razítko, někteří si lepší jízdenky a ti nejvytrvalejší také každou výpravu zapíší od začátku až do konce jako do kroniky se vším všudy.

Jeden čas se kvalita začala zhoršovat a nikomu se deník nechtělo doma doplňovat. Od té doby věnujeme deníku vždy část schůzky po výpravě a deníky tvoříme společně.

SLIBOVÝ OHEŇ

Slibové ohně máme většinou na táboře. Vzhledem k tomu, že nemáme ani stálé tábořiště, ani své slibové místo, hledáme každý rok blízko tábořiště nějaké pěkné, ale tajné místo mimo táborovou louku. Obřad je potom zahalen tajemstvím a umožňuje nám udělat ho netradiční a zajímavý. Obřad však musí zůstat stále vážný.

Slibový oheň připravují roveři tajně, aby ostatní nic netušili. Večer se potom celý oddíl vydá v průvodu za rozsvícenými loučemi na místo slibu. Obřad máme většinou krátký, všichni stojí. Po skončení obřadu všichni odchází zpět do tábora až na slibující, kteří mají tuto noc možnost u ohně zůstat jak dlouho chtějí a mohou rozmlouvat s vůdcem, nebo jinými staršími členy oddílu.

ČERNÁ HORA

Všimli jsme si v oddíle, že hodně vrcholů v Čechách nese v názvu „Černá“. Rozhodli jsme se tedy nejdříve vytvořit podrobnou mapu těchto vrcholů a zjistit si i další zajímavosti a informace.

Následně jsme se rozhodli, že se pokusíme co nejvíce z nich navštívit a naši mapu doplnit o vlastní fotografie. Tento rok se chystáme již na pátou Černou horu.

NA KOLIBŘÍKA

Tuto hru jsme nejdříve odmítali hrát. Říkali jsme si, že je to hloupost. Náš vedoucí nás ale přesvědčil a od té doby tuto hru pravidelně zařazujeme.

- Místo: ideálně les, stačí volné stromy
- Délka hry: do 10 min.
- Počet hráčů: neomezeně, jednotlivci
- Pomůcky: pro každého hráče vlastní strom

Každý hráč si najde svůj strom a postaví se před něj. Na to vedoucí zapne stopky a odstartuje závod hlasitým: „Kolibříci do toho!“. Účelem hry je během pěti minut vyhlodat z kmene svého stromu co nejvíce pilin.

Po uběhnutí daného limitu položí každý svou hromádku pilin do řady a porovnává se, kdo byl nejlépe hlodajícím kolibříkem.

ODDÍLOVÝ AUTOBUS

Už nás nebavilo stále čekat na vlak nebo autobus a hlavně – nikdo z naší družiny nechtěl chodit v kroji na nádraží. K tomu všemu se přidalo poslední zdražení jízdenek a naše rozhodnutí bylo jasné. Pořídili jsme oddílový autobus. Ideální je pozeptat se mezi rodiči. Často se tak dá sehnat sice starší, ale levný autobus, který našim potřebám zcela vyhovuje.

Náš autobus má také nezastupitelné místo v programu. Vlčata učíme řídit, starší skauty potom seznámíme, jak se mění kola, jak vyměnit brzdovou kapalinu, jak seřadit diferenciál apod. Skautky se naopak učí šít potahy se skautskými motivy.

Postupem času jsme tuto službu ještě vylepšili. Členy vyzvedáváme doma nejen před výpravami, ale i na všechny ostatní akce. Po akci samozřejmě všechny vrátíme zpět. Autobus také zapříčinil pětinasobný nárůst nových členů. Uvažujeme tedy o zřízení vlastních autobusových zastávek.

